SERGEY
NEÇAYEV

DEVRİMCİNİN ANAHTAR KİTABI

KARAŞIN

SERGEY NEÇAYEV

DEVRİMCİNİN ANAHTAR KİTABI

Hillary Sternberg ve Lydia Bott'un ilk kez "Daughter of a Revolutionary" ('Bir Devrimcinin Kızı', Alcove Press, 1974) içinde yayımlanan İngilizce çevirilerinin Haziran 1989'da üç yayınevinin (Violette Nozieres Press, Active Distribution ve A.K. Press) ortaklaşa Londra'da yaptığı edisyonundan (Catechism of the Revolutionist, Sergei Nechayev) dilimize aktarılmıştır.

KARAŞIN FOTOKOPİ-BETİK 1

Birinci çoğaltım: Nisan 1997, İstanbul.

İkinci çoğaltım: Aralık 1997, İstanbul.

KARAŞIN

e-posta:karasin@hotmail.com

İnternet adresi:www.geocities.com/CapitolHill/Senate/7479

SERGEY GENNDIYEVİÇ NEÇAYEV

DEVRİMCİNİN ANAHTAR KİTABI

türkçesi: süreyyya evren

KARASIN

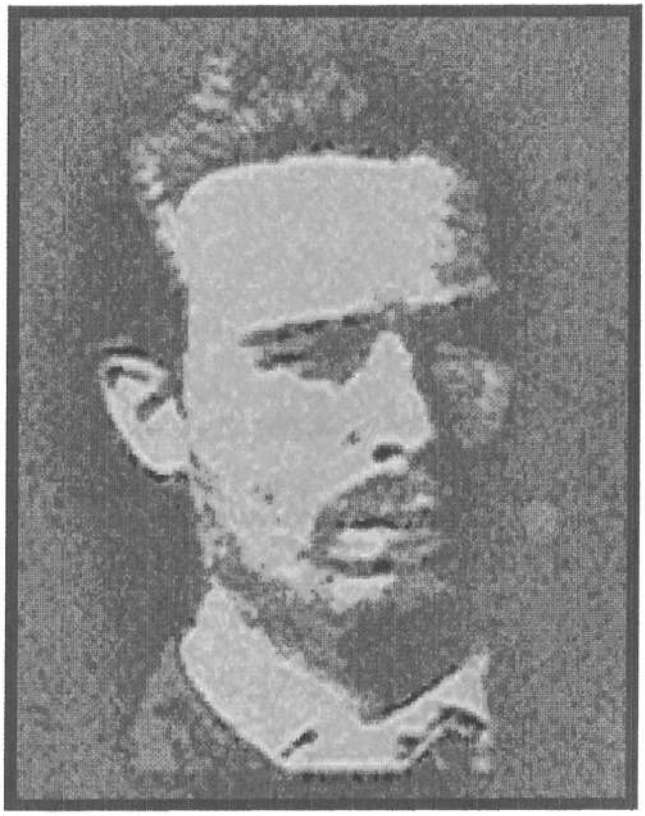

DEVRİMCİNİN ANAHTAR KİTABI

1869

Genel Örgüt Kuralları

(1.) Örgütün yapısı bireysel güvene dayanır.

(2.) Örgütleyici, tanıdıkları arasından (kendisi de dahil) beş ya da altı kişi seçer ve her biriyle tek tek konuştuktan ve her birinin rızasını sağlama bağladıktan sonra onları biraraya getirir ve kapalı bir hücreyi oluşturur.

(3.) Örgütün işleyişi meraklı gözlerden gizlenir, bu nedenle hücrenin tüm bağlantıları ve etkinlikleri herkeslerden gizli tutulur, tabii kendi üyeleri ve merkez hücre hariç, hatta örgütleyici, merkez hücreye belirli günlerde eksiksiz raporlar sunar.

(4.) Üyeler, hazırlık çalışmasının yapılması gereken bölge, toplumsal sınıf, ya da çevre hakkındaki bilginin temel alınmasıyla oluşturulmuş belirli bir plan dahilinde uzmanlaştıkları konuda görevlerini üstlenirler.

(5.) Bir örgüt üyesi hemen kendi etrafında ikinci dereceden bir hücre kurar. Bu yeni kurulan hücreyle

ilişkisi içinde önceki hücre bir merkez hücre rolündedir, ilk örgütün tüm üyeleri de (ya da, ikinci dereceden hücrelerle ilgili olarak düşünüldüğünde, örgütleyiciler) kendi hücrelerinde sağlanan istihbarat toplamını kendilerinden bir üstteki hücreye sunarlar.

(6.) Dolaylı olarak da eşit derecede yönetilebilecek tüm şu insanlar konusunda, yani, diğer insanlar arasında, dolaysız yöntemlerle örgütlenmeme ilkesi en yüksek titizlikle yerine getirilmelidir.

(7.) Örgütün genel ilkesi ikna etmeye kalkışmak değildir, yani, bir kimseyi kendine bağlamaya çalışmak değil, hali hazırda gözönünde bulunan kuvvetleri birbiriyle birleştirmek, hedefiyle ilgisi olmayan tüm tartışmaları bertaraf etmektir.

(8.) Üyeler örgütleyicilere bağımlı hücrelerin işiyle ilişkisiz sorular sormazlar.

(9.) Üyelerin örgütleyiciyle tüm samimiyeti davanın başarıyla ilerlemesi temelindedir.

(10.) İkinci dereceden hücrelerin biçimlenmesi sırasında, daha önce örgütlenmiş hücreler onlarla ilişkili olarak merkezler haline gelirler ve toplumun düzenlemeleri ile içinde yer aldıkları bölgedeki etkinliklerinin ayrıntılı bir programıyla sunulurlar.

Bölüklerden Oluşan Şebekenin Genel ilkeleri

(1.) Bölüklerin amacı örgütün çalışmalarının ve ortak davanın gizliliğinin ekstra bir garantisi olarak kullanımlarının bağımsızlığını ve özerkliğini sağlamaktır.

(2.) Bu bölükler öncelikle komitenin onayıyla ve şebeke tarafından yetki verilmiş iki veya üç kişiden oluşurlar. Örgütün genel ilkeleri temelinde, yalnızca, komitenin görüşünce gereksinimlerini tam olarak karşılayan hücrelerden bir grup seçerler. Şebeke ile bağlantı örgütleyici aracılığıyla kurulur.

(3.) Hücreler arasından bir bölüğün üyeliğine seçilen kişiler ilk toplantıda: a)kararlaştırılmış şekillerde, kollektifçe, üstlerinin sesine tam bağlılıkla eyleyeceklerine ve bölüğü sadece komitenin talimatları doğrultusunda daha derin saflara katılmak amacıyla terk edeceklerine; b)aynı zamanda dış dünyayla her türlü ilişkilerinde zihinlerinde yalnızca toplumun iyiliğini taşıyacaklarına, ant içerler.

(4.) Kişiler yalnızca birkezliğine bir bölüğün üyeliğine seçilebilirler. Rakam altıya ulaştığında bölük komitenin talimatlarıyla gruplara bölünür.

(5.) Kırtasiye işinin sorumluluğunu almak için, raporların derlenmesi için, komite üyelerinin ve tüm bölükle ilgili diğer temsilcilerin kabulü ve atılması için bir kişi beraberce seçilir. Aynı kişi belgeleri ve

demirbaşları korur ve adresleri elde tutar.

(6.) Diğer üyeler hazırlık çalışmalarını belirli bir sınıfta ya da çevrede yürütme görevini üstlenirler ve genel ilkeler uyarınca örgütlenmiş kişiler arasından kendilerine yardımcılar seçerler.

(7.) Genel ilkelere göre örgütlenmiş tüm kişiler toplumun ereğine varması amacıyla gerekli girişimlerde bulunmak için araçlar ya da ifadeler olarak görülürler ve kullanılırlar. Bu nedenle bölüğün yerine getireceği tüm işlerde bu iş ya da girişim için yapılan planın ana yapısı yalnızca bölük tarafından bilinmelidir; işi yerine getiren kişiler hiçbir durumda işin gerçek doğasını bilmemelidirler, fakat yalnızca kendi paylarına düşen parçalarını ve ayrıntılarını bilmelidirler. Coşkularını harekete geçirmek için işin doğasını yanlış ışıktan yansıtmak yaşamsal önemdedir.

(8.) Üyeler tasarladıkları girişimlerin planlarını komiteye bildirirler ve ancak komitenin onayından sonra uygulamaya geçebilirler.

(9.) Komitenin önerdiği bir plan anında uygulanır. Komitenin bölüğün gücünü aşan taleplerde bulunmasını önlemek için, bölüğün durumuna dair olabildiğince titiz ve kusursuz bir dosya bölüğün komiteyle bağlantı kanallarından aktarılır.

(10.) Bir bölük bağımlı hücreleri teftiş etmek ve onları yeni örgütler kurmak üzere yeni bölgelere sevk

etmek için üyelerini gönderebilir.

(11.) Finansal kaynaklar sorunu son derece önemlidir:

a) üyeler ve, sempatizanlardan sözlü olarak dile getirilmiş bağışlar miktarında doğrudan haraç toplamak;

b) sempatizan olmasalar da tüm tabakalarda yer alan insanlardan olası bahanelerle dolaylı bir haraç toplama;

c) farklı amaçlar için düzenlenmiş süsü vererek konserler, geceler düzenlemek;

d) özel bireylerle ilgili çeşitli girişimler; bölüğün, gücünü aşan başka daha hırslı yöntemler kullanması yasaktır, ve yalnızca komitenin talimatları doğrultusunda bölük böyle bir planı yürürlüğe koyabilir;

e) toplanan paraların üçte biri komiteye gitmelidir.

(12.) Bir bölüğün etkinliklerine başlaması için gerekli olan koşullar arasında şunlar yer alır:

a) hücre evlerinin oluşturulması;

b) seyyar satıcılar, fırıncılar vb. Çevrelere zeki ve pratik adamların sızdırılması;

c) şehir dedikoducularından, orospulardan ve dedikoduların toplandığı ve yayıldığı diğer özel

yerlerden bilgi;

d) polisten ve eski katiplerden bilgi;

e) toplumun suçlu denilen öğeleriyle ilişkilerin kurulması;

f) üst tabakadan insanlar üzerinde kadınları aracılığıyla etki kurmak;

g) tüm olası biçimlerde sürekli propaganda.

Bu kopya dolaşıma sokulmaz ve bölükte saklanır.

II

DEVRİMCİYE KILAVUZLUK ETMESİ GEREKEN İLKELER

DEVRİMCİNİN KENDİSİNE KARŞI TUTUMU

(1.) **Devrimci adanmış bir insandır. Kişisel çıkarları, işleri, duyguları, bağlılıkları, kişisel eşyaları, hatta kendi adı bile yoktur. Ondaki herşey, biricik tek bir çıkar, tek bir düşünce, tek bir tutku -devrim- tarafından özümlenmiştir.**

(2.) **Varlığının en derinliklerinde, yalnız sözlerde değil ama eylemlerinde de, uygar düzenden ve tüm o yasalarıyla, töreleriyle, toplumsal uzlaşmalarıyla ve etik kurallanyla kültürlü dünyadan bütün bağlarını koparmıştır. Bu dünyanın amansız bir düşmanıdır, ve onun içinde yaşamayı sürdürüyorsa eğer bu sadece onu daha etkili bir biçimde yıkabilmek içindir.**

(3.) **Devrimci, doktrinciliği tümüyle horgörür ve gelecek kuşaklara bırakmak üzere dünya bilimlerini reddetmiştir. Bildiği yalnızca tek bir bilim vardır, yoketmek[*] bilimi. Bu ereğe, yalnızca bu ereğe varmak için, mekanik, fizik, kimya ve belki tıp çalışacaktır: insanlar, ıraları ve durumları ve mevcut toplumsal düzenin tüm olası katmanlarındaki bütün özellikleri. Biricik ve sabit hedefi bu pespaye düzenin derhal yokedilmesidir.**

---

[*] 'yıkmak, yoketmek, yıkım' sözcükleri 'destroy, destruct, destruction'ı karşılamak için değişmeceli olarak kullanılmıştır-çn.

(4.) Kamuoyunu horgörür. Tüm dışavurumları ve ifadeleriyle varolan toplumsal etiği horgörür ve ondan iğrenir. Onun için, devrimin zaferine yardım eden herşey ahlakidir. Devrimin yolunu kesen herşeyse ahlakdışıdır ve suçtur.

(5.) Devrimci adanmış bir insandır, devlete ve genel olarak eğitimli ve ayrıcalıklı tüm topluma karşı acımasızdır; ve onlardan da hiçbir merhamet beklememelidir. Onlarla devrimci arasında, ilan edilmiş ya da edilmemiş, sürekli ve uzlaştırılamaz bir ölüm kalım savaşı vardır. Devrimci kendisini işkenceye dayanabilecek şekilde disipline etmelidir.

(6.) Kendisine karşı sert olduğu gibi, başkalarına karşı da sert olmalıdır. Her türlü şefkat belirtisi, akrabalık, dostluk, sevgi, minnettarlık hatta onur gibi yumuşatıcı duygular devrimci davaya duyulan tek-amaçlı ve soğuk bir tutkuyla tamamen söndürülmelidir. Devrimci için yalnızca tek bir doyum, tek bir avunma, tek bir sevinç ve tek bir kıvanç vardır – devrimin başarısı. Gece gündüz tek bir düşünceyi tek bir amaca taşımalıdır -amansız yoketme eylemi. Bu amaç uğruna soğukkanlıca ve yorulmadan çalışırken, bizzat kendisinin ölümüne ve amacın gerçekleşmesini engelleyen herşeyi kendi elleriyle yoketmeye hazırlıklı olmalıdır.

(7.) Gerçek devrimcinin doğasında herhangi bir romantizme, herhangi bir duygusallığa, kendinden geçmeye veya esrikliğe yer yoktur. Kişisel öç ya da düşmanlık için de yer yoktur. Zihninin değişmez bir durumu haline gelen devrimci tutku, her an soğuk

hesaplamalarla içiçe geçmelidir. Her zaman ve her yerde kendi kişisel eğilimlerinin gerektirdiği değil, devrimin genel çıkarlarının gerektirdiği kişi olmalıdır.

DEVRİMCİNİN DEVRİMDEKİ YOLDAŞLARINA KARŞI TUTUMU

(8.) Devrimci yalnızca pratikte onun kadar devrimci olduğunu göstermiş birisine sevgiyle yaklaşır ve onu dostu kabul eder. Dostluğunun kapsamı da, yoldaşlarına karşı yükümlülükleri ve bağlılığı da, yalnızca yoldaşlarının devrimci yıkımın pratik işlerindeki yararlılıklarının derecesine göre belirlenir.

(9.) Devrimcilerin arasında dayanışmanın gerekliliği apaçıktır. Orada devrimci çalışmanın tüm sertliği bulunur. Devrimci kavrayış ve tutkunun aynı derecesini paylaşan bütün devrimci yoldaşlar, mümkün olduğunca, beraber tüm önemli meseleleri tartışmalı ve ortak kararlar almalıdırlar. Ancak, bu şekilde tasarlanmış bir planı yerine getirirken, herkes olabildiğince kendisine güvenmelidir. Bir dizi yıkıcı eylem gerçekleştirilirken, herkes kendi adına hareket etmeli ve (planın) başarısı için gerekmediği sürece yoldaşlarına yardım ve öneri için başvurmamalıdır.

(10.) Her yoldaş kendi altında çok sayıda ikinci ve üçün-

cü ulamdan devrimciler bulundurmalıdır, bunlar da, grubun sırlarını ve adetlerini tümüyle bilmeyen yoldaşlardır. Onları devrimci bir sermayenin kendi hizmetine verilmiş ortak fonunun parçaları olarak görmelidir. Her zaman mümkün olan en yüksek yararı sağlamaya çalışarak sermayedeki kendi hisselerini en ekonomik biçimde kullanmalıdır. Kendisini de devrimci hedefe tahsis edilmiş bir sermaye olarak görmelidir; fakat grubun sırlarını ve adetlerini tümüyle bilen yoldaşların tam katılımı olmaksızın serbestçe elden çıkaramayacağı bir sermaye.

(11.) Bir yoldaşın başı belaya girdiğinde, devrimci, o yoldaşın kurtarılmasının gerekip gerekmediğini kararlaştırırken, kişisel duygularıyla değil devrimci amaç için iyi olan açısından düşünmelidir. Bu nedenle, bir tarafta, devrimcinin yararlılığını, ve öbüründe de, onun kurtuluşu için harcanması gerekecek devrimci enerji miktarını tartmalı, ve hangisinin daha ağır çektiğini belirlemelidir.

DEVRİMCİNİN TOPLUMA KARŞI TUTUMU

(12.) Kendisini sözlerde değil ama eylemde kanıtlamış yeni bir üyenin kabulü, yalnızca herkesin onayıyla kararlaştırılabilir.

(13.) Devrimci; devlet, sınıf, ve sözde kültür dünyasına salt onun hızlı ve toptan yıkımına inandığı için girer ve içinde yaşar. Eğer bu dünyanın herhangi bir

öğesine karşı acıma duyuyorsa o bir devrimci değildir. Eğer yapabilirse, bir konumun, bir ilişkinin, ya da bu dünyanın bir parçası olan herhangi bir kişinin yokedilmesiyle yüzleşmelidir -herşey ve herkes onun için. eşit derecede tiksinçtir. Bu dünyada ailesi, arkadaşları, ve sevdiği olması onun için tümüyle kötüdür; eğer bu insanlar onu engelleyebiliyorsa o bir devrimci değildir.

(14.) Amansız yıkımı amaçlarken, bir yandan da olduğundan başka biriymiş gibi yaparken, devrimci, toplumun içinde yaşayabilir ve hatta bazen yaşamalıdır. Devrimci her yere sızmalıdır: alt ve orta sınıfların arasına, tecimevlerine, kiliseye, zenginlerin konaklarına, bürokrasi dünyasına, askeri ve yazınsal dünyaya, Üçüncü Şubeye(Gizli Polis), ve hatta Kışlık Saraya.

(15.) Tüm bu bozuk toplum çeşitli ulamlara ayrılmalıdır: ilk ulam derhal ölüme mahkûm edilecekleri içerir. Devrimci topluluk, devrimci amacın ilerleyişine verebilecekleri zararı ve ortadan kaldırılacaklarını ölçü alarak, bu insanların bir listesini hazırlamalıdır.

(16.) Bu listelerin hazırlanmasına ve yukarıda değinilen düzenlemenin kararlaştırılmasına kılavuzluk eden ilke, ne kişinin bireysel alçaklık eylemleri, ne de toplum veya halk arasında kışkırttığı nefret olmalıdır. Bu alçaklık ve doğurduğu nefret, yine de, gerekli kişisel isyanı teşvik ettiği sürece, bir noktaya kadar yararlı olabilir. Kılavuzluk eden ilkeyse kişinin ölümünün devrimci amaca ne denli hizmet

edeceğinin, yeterince geri dönüp dönmeyeceğinin ölçüsü olmalıdır. Bununla beraber, ilk elde özellikle devrimci örgüte zararlı olan herkes, ani ve şiddetli ölümleri hükümet katında en yüksek korkuyu uyandıracak olanlar, ve ölümleriyle hükümeti en zeki ve enerjik figürlerinden yoksun bırakıp, onun sağlamlığını gölgeleyecekler ortadan kaldırılmalıdır.

(17.) İkinci ulam; sırf hayvanca davranışları insanları kaçınılmaz isyana sürüklediği için ölüm fermanı geçici olarak ertelenenleri içerir.

(18.) Üçüncü ulam üst tabakadan sığırlar sürüsüne ya da hiçbir özel zekaya, enerjiye sahip olmayan ancak konumları gereği; bolluğun, bağıntıların, nüfuzun ve iktidarın tadını çıkaranlara aittir. Her olası yolla ve biçimle sömürülmelidirler; ağa düşürülmeli ve yanıltılmalıdırlar, ve kirli sırları hakkında öğrenebildiğimiz kadarını öğrendiğimizde, köleleştirilmelidirler. İktidarları, nüfuzları, bağıntıları, zenginlikleri ve enerjileri böylece tükenmez bir hazine odası ve çeşitli girişimlerimiz için etkili bir yardım haline gelir.

(19.) Dördüncü ulam siyasi olarak istekli kişileri, çeşitli anlayışlardaki özgürlükçüleri içerir. Sayelerinde, onların kendi programlarına uygun davranarak, gerçekte onları kontrol altında tutarken onları körce izliyormuşuz izlenimi yaratarak komplolar kurabiliriz. Bütün sırları öğrenilmeli ve geri dönüşsüz biçimde bulaşana dek en aşırı derecede tehlikeye sokulmalıdırlar, böylece devletin düzenini

bozmak için çalıştırılabilirler.

(20.) Beşinci ulam doktrincileri, komplocuları, devrimcileri, yazılı veya sözlü boş nutuklara kendini kaptırmış olanları içerir. Sürekli, pratik içerikli şiddet bildirileri yapmaya teşvik edilmeli ve zorlanmalıdırlar. Bunun sonucunda çoğunlukları hiçbir iz bırakmadan kaybolur ve gerçek devrimci kazanım az bir kısımlarından sağlanır.

(21.) Altıncı ve önemli bir ulam da, kadınlardan oluşanıdır. Üç ana tipe ayrılmalıdırlar: Birincisi, şu önemsiz, düşüncesiz, yavan, aynı üçüncü ve dördüncü ulamdan erkekler gibi kullanabileceğimiz kadınlardır; ikincisi, ateşli, yetenekli ve sadık, ancak henüz bir gerçek, soğukkanlı ve pratik devrimci anlayışı kazanmadıkları için bizden olmayan kadınlardır, bunlar beşinci ulamdaki erkekler gibi kullanılmalıdırlar; ve son olarak, tümüyle bizimle olan kadınlar vardır, yani, grubun sırlarını ve adetlerini tümüyle bilen ve programımızı eksiksiz kabul edenler. Bu kadınları, hazinemizin en değerlileri olarak görmeliyiz, yardımları olmasaydı hiçbir şey yapamazdık.

TOPLULUĞUMUZUN HALKA KARŞI TUTUMU

(22.) Topluluğumuzun tek bir emeli vardır -halkın, yani sıradan emekçilerin, tam olarak özgürleşmesi ve mutluluğu. Ancak, özgürleşmelerinin ve mutluluğun sağlanmasının sadece tümüyle yıkıcı bir

halk devrimiyle gerçekleşebileceğini bilerek, topluluğumuz tüm gücünü ve tüm kaynaklarını bu sıkıntıların ve kötülüklerin kuvvetlenmesini ve artışını sağlamak için kullanacak, sonunda halkın sabrını kıracak ve onu bir halk devrimine sürükleyecektir.

(23.) "Halk Devrimi" derken topluluğumuz klasik Batılı modele uygun düzenli bir hareketi kastetmiyor –bu hareket, mülkiyet nosyonuyla ve sözde uygarlık ve ahlakın geleneksel düzeniyle her zaman kısıtlanmış, şimdiye dek kendisini yalnızca bir siyasi yapıyı yıkıp yerine yenisini getirmekle sınırlandırmış ve böylece sözde devrimci devleti yaratmaya çalışmıştı. Halkı kurtarabilecek tek devrim tüm devlet sistemini kökünden söküp atan ve Rusya'daki tüm rejimin ve sınıfların tüm devlet geleneklerinin kökünü kazıyacak olan devrimdir.

(24.) Bu nedenle topluluğumuzun halka hiçbir örgütlenmeyi yukarıdan dayatmak tasarısı yoktur. Her türlü gelecek örgütlenmesi hiç kuşkusuz halkımızın hareketinin ve yaşamın içinde biçimlenecektir, ancak bu daha çok gelecek kuşaklar için bir görevdir. Bizim görevimiz yıkımdır; korkunç, tam, evrensel, ve acımasız bir yıkım.

(25.) Bundan dolayı, halka yaklaşırken, herkesten çok günlükyaşamın, Moskova'da devlet iktidarının daha ilk kurulduğu günden beri, yalnızca sözlerde değil eylemde de, devletle doğrudan veya dolaylı bağlantısı olan herşeye karşı, soyluluğa karşı, bürokrasiye karşı, papazlara karşı, esnaflar loncasının

dünyasına karşı ve eli sıkı köylü vurgunculanna karşı protest davranmaktan geri durmayan öğeleriyle ellerimizi birleştirelim. Ve Rusya'daki biricik hakiki devrimciler olan cesur haydutlar dünyasıyla da ellerimizi birleştirmeliyiz.

(26.) Bu dünyayı tek bir yenilmez ve tümüyle yıkıcı kuvvetle örmek –tüm örgütümüzün, komplomuzun, ve görevimizin amacı budur.

ederi: 200.000 T.L.